

PRVÁ KAPITOLA

Deň rozposielania pozvánok

V Roztomilandii bol krásny slnečný deň. Na úsvite popukali žuvačkové kvety a vzduch naplnila ich jahodová aróma. Húfy sklenených lúčnych koníkov sa vynárali z kvetinových polí a ich malé trblietavé krídelká odrážali slnečné lúče široko ďaleko. Tento úkaz zobudil všetkých od Cukríkového kaňonu až po Kúzelnú čistinku.

Prebudil dokonca aj leňocha Sammyho, ktorý zvyčajne vospával oveľa dlhšie.

Prebralo ho trblietavé svetlo a chutný závan. Sammy sa postavil pred vchod Ospalej nory, zívot si a usmial sa na oblohu.

Dnes je dokonalý deň na... Čo vlastne? Sammy sa musel poriadne otriasť, aby sa zobudil. Dnes je dokonalý deň na napísanie mojich pozvánok!

„Chvalabohu za také slnečné ráno,“ vzdychol si. „Inak by som prespal polovicu dňa a zmeškal svojho drahého priateľa Louisa. Mal by tu byť každú chvíľku. Musím sa natiehnúť!“

Sammy vyšiel na Lúku šantivých sedmokrások a začal svoje každodenné cvičenie — pozdrav slnku. Načiahol sa vysoko k obláčikom z cukrovej vaty, potom

dole k sedmokráskam, ktoré mal pri nohách a štekli ho na prstoch.

Keď sa práve spúšťal do hlbokého predklonu, začul hlasný štekot. Nemalo to nič spoločné s jeho polohou na psíka — bol to Louis. Čarbador pobehoval po lúke sem a tam.

„Sammy! Sammy! Kde si?“ kričal.

Kde som? zamyslel sa Sammy. „Nuž, pokiaľ ide o vesmír, nachádzam sa na malej planéte s názvom Roztomilandia, ale konkrétnejšie som v oblasti známej ako Lúka šantivých sedmokrások. Ak to chceš vedieť ešte podrobnejšie, mohol by som povedať...“

„Nevidím ťa!“ volal Louis.

Ups! Sammy zabudol, že jeho maskovacie sfarbenie bolo zelené presne ako tráva! Zmenil si kožuch na fialovú, jednu zo svojich

najoblúbenejších farieb. „Už ma vidíš?“
spýtal sa.

Čarbador k nemu zamieril, a tak Sammy rýchlo dokončil cvičenie a načiahol sa dozadu, aby sa poškriabal na...

„Blchy, Sammy?“ spýtal sa Louis.

„Nie, nie, nie,“ začervenal sa Sammy.

„Len ma trošku zasvrabela... to je jedno. Ako veľmi rád ťa vidím, Louis. Je to od teba milé, že mi chceš pomôcť s písaním pozvánok. Priniesol si si všetky perá a ceruzky?“

„Všetko mám tu!“ odpovedal Louis a ťukol si po ňufáku.

Sammy sa s čarbadorom zoznámil na Rozkvitnutom festivale, kde si šikovne čmáral všelijaké čarbanice. Ale nielen to, on tie čarbanice čmáral *svojím ňufákom!*

Louisov ňufák bol veľmi výnimočný a psík bol znamenitým umelcom.

V skutočnosti si Sammy na Rozkvitnutom festivale našiel *mnoho* nových kamarátov. Preto usporadúval večierok. A chcel, aby boli pozvánky extra špeciálne.

Louis sa už nevedel dočkať, kedy začnú. Z vrecka vytiahol hromadu papierov. „Môžeme začať? Čo mám robiť?“

„Najprv ozdobme papiere,“ navrhol Sammy. „Spravme každú pozvánku krásnu, originálnu, inú, dokonalú, unikátnu...“

„Máš to mať!“ povedal Louis.

Psík sa zúrivo pustil do maľovania ňufákom. Vždy, keď potreboval novú farbu alebo si ceruzku vymeniť za štetec, jednoducho pokrčil ňufákom. Sammy ho s nadšením pozoroval.

Keď Louis doladoval posledné ozdôbky, boli všade okolo neho obláčiky kriedového prachu a lietali trblietky. Potom poodstúpil, dychčiac, akoby zabehol maratón.

Sammy sa pozrel na nádherné papiere rozložené na tráve. Boli na nich zachytené letné momenty, čarovné víry, roztápajúce

sa farby a kvapkajúce dúhy. Každý bol umeleckým dielom. Šantivé sedmokrásky ich začali krútiť vo vzduchu, aby atrament rýchlejšie uschol.

„Počkajte, sedmokrásky!“ skríkol Sammy.
„Ešte sme nenapísali text. Si pripravený, Louis?“

Louis pokrčil ňufákom a zmenil ho na atramentové pero, ideálne na písanie elegantných písmen s oblúčikmi a háčikmi. Sammy mu povedal, čo má napísať.

